

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Ek/1073/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118305329
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Kocka
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6118305329.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: 1.) A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D., 2.) E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D., proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. XXX/XX, XXX XX D., o vymożenie zameřkaného a beřného výživného, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Margity Rojčekovej, so sídlom exekútorského úradu A. Kmeřa 11, 010 01 Žilina, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Súdnemu exekútorovi p r i z n á v a náhradu trov exekúcie vo výške 72,- Eur, ktoré zaväzuje zaplatiť oprávnených v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnení sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 18.07.2018 domáhali od povinného vymożenia zameřkaného a beřného výživného a to na základe exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 7P/21/2017-39 zo dňa 24.01.2018.

2. Na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia bolo dňa 23.07.2018 vydané poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Margite Rojčekovej, so sídlom exekútorského úradu A. Kmeřa 11, 010 01 Žilina.

3. Dňa 31.01.2024 bolo súdu doručené prostredníctvom súdneho exekútora uznesenie Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 5D 470/2020 zo dňa 18.04.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.04.2023 (ďalej len „rozhodnutie o dedičstve“).

4. Z rozhodnutia o dedičstve mal súd za preukázané, že povinný dňa XX.XX.XXXX zomrel.

5. Podľa § 62 ods.1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť.

6. Právo na výživné je výlučným osobným právom oprávneného dieťaťa. Vznik a existencia vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sa nedá vylúčiť ani obmedziť a dohody, ktoré by boli v rozpore s týmito kogentnými ustanoveniami, by boli ako odporujúce zákonu absolútne neplatné. Nedá sa dokonca ani platne dohodnúť, že sa rodič zbaví vyživovacej povinnosti voči dieťaťu jednorazovým plnením. Tak povinnosť vyživovať, ako aj právo na výživné sú neprevoditeľné a nescudziteľné.

7. Podľa § 579 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník.

8. Z ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom trvá zásadne od narodenia detí. Smrť oprávneného dieťaťa alebo povinného rodiča je právnou skutočnosťou spôsobujúcou automaticky zánik vyživovacej povinnosti. Povinnosť vyživovať dieťa rodičovi zanikne jeho smrťou a neprechádza na právnych nástupcov. V prípade ak rodič zomrie, zo zákona zanikla jeho vyživovacia povinnosť a tomu zodpovedajúce právo dieťaťa na výživné od tohto rodiča. (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 02.07.2013, sp. zn. 7CoP/49/2013)

9. Podľa § 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 61 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

11. Podľa § 63 ods. 1 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

12. Podľa § 161 ods.1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

13. Podľa § 161 ods.2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

14. Procesné podmienky konania predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol súd rozhodnúť vo veci samej. K procesným podmienkam na strane účastníkov konania patrí procesná subjektivita, definovaná v ust. § 61 CSP, ktorá vyjadruje spôsobilosť byť účastníkom konania. Procesnú subjektivitu má ten subjekt práva, ktorý vo sfére hmotného práva disponuje spôsobilosťou na práva a povinnosti. Ak je účastníkom konania fyzická osoba, strata jej procesnej subjektivity je zároveň stratou spôsobilosti na práva a povinnosti. Ak smrť fyzickej osoby (účastníka konania) nastane v priebehu konania (t.j. do právoplatného skončenia veci), súd môže konanie zastaviť alebo pokračovať v konaní s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide. Zastavenie konania prichádza do úvahy vtedy, kde je predmet konania spätý s osobou účastníka konania a neprechádza na právneho nástupcu. Smrť rodiča oprávneného, ktorý bol povinný oprávnenému platiť výživné ako fyzická osoba má za následok, že súd v konaní nemôže pokračovať s dedičmi tohto účastníka. Smrťou rodiča povinného platiť výživné neprechádza povinnosť, o ktorú v konaní ide, na žiadneho právneho nástupcu, nakoľko predmetom konania je nárok na výživné na dieťa, ktoré ako hmotnoprávne osobné právo je výlučne späté iba s osobou rodiča (povinného). (Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.06.2019, sp. zn. 7Co/83/2019)

15. Vzhľadom na uvedené tak súd konštatuje, že vyživovacia povinnosť povinného (t.j. povinnosť platiť bežné výživné oprávneným) na právnych nástupcov povinného neprechádza a zaniká jeho smrťou, t.z. že ho nemožno vymáhať od dedičov povinného (poručiteľa).

16. Plnenie výživného nemá súvislosť s dedičskými nárokmi dieťaťa, ktoré smrťou povinného rodiča vzniknú. Pokiaľ by ku dňu smrti rodiča existoval dlh na výživnom, stane sa pohľadávkou voči dedičskej podstate. Po dni smrti povinného rodiča už dlh na výživnom nevzniká, keďže povinnosť vyživovať dieťa dňom smrti povinného zanikla.

17. Súd má z rozhodnutia o dedičstve ďalej preukázané, že pohľadávka oprávnených, pokiaľ ide o zmeškané (dlžné) výživné, bola prihlásená do dedičstva, z ktorého bola uspokojená, a teda nárok oprávnených vymáhaný v tomto exekučnom konaní zanikol.

18. Súd poukazuje na to, že pod okolnosťami, ktoré spôsobujú zánik vymáhaného nároku, je potrebné rozumieť rôzne právne skutočnosti upravené v hmotnoprávných predpisoch, ktorých právnym následkom je zánik práva priznaného exekučným titulom, napr. splnenie dlhu, započítanie, dohoda o zániku záväzku, splynutie a pod.

19. Podľa § 584 OZ, ak akýmkoľvek spôsobom splynie právo s povinnosťou (záväzkom) v jednej osobe, zanikne právo i povinnosť (záväzok), ak zákon neustanovuje inak.

20. Splynutím dochádza k zániku záväzku v dôsledku spojenia subjektívneho práva a korelujúcej subjektívnej povinnosti z toho istého záväzkového vzťahu v jednej osobe. Záväzok splynutím zaniká bez uspokojenia veriteľa - sine satisfactione creditoris. Splynutie nastáva predovšetkým v prípadoch univerzálnej a singulárnej sukcesie. Typickým príkladom je dedenie, keď dedič vstupuje do práv a povinností po poručiťovi. Ak dedič a poručiťel vystupovali vzájomne v právnom postavení veriteľa a dlžníka, dochádza spätne ku dňu smrti poručiťela k zániku záväzku splynutím.

21. Súd rovnako poukazuje aj na skutočnosť, že rozhodnutím o dedičstve došlo k splynutiu práva oprávnených na výživné a vyživovacej povinnosti povinného, nakoľko oprávnení, ako dedičia nadobudli dedičstvo po povinnom (poručiťovi), pričom do dedičstva bola prihlásená aj pohľadávka oprávnených na dlžné výživné.

22. Nakoľko pohľadávka oprávnených na zameškané (dlžné) výživné bola rozhodnutím o dedičstve uspokojená, v dôsledku jej prihlásenia do dedičského konania a pohľadávka oprávnených na bežné výživné smrťou povinného zanikla súd konštatuje, že je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

23. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 197 ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami.

25. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

26. Podľa § 198 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona.

27. Podľa § 199 Exekučného poriadku výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

28. Podľa § 199c ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

29. Podľa § 21 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, (ďalej len „Vyhláška č. 68/2017 Z. z.“), exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

30. Podľa § 21 ods. 2 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z., náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie. Náhrada paušálnych výdavkov zahŕňa najmä) náklady na vedenie spisu, b) náklady na cestovné, poštovné a za služby elektronických komunikácií, c) náklady na šetrenie majetkových pomerov povinného v informačných systémoch, d) náklady spojené s podávaním správ exekútora o zisťovaní majetku povinného zaslaných elektronickými prostriedkami, e) iné administratívne náklady.

31. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z., exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

32. Podľa § 22 ods. 2 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z., ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

33. Pokiaľ ide o trovy exekúcie tak tu súd uvádza, že súdnemu exekútorovi patrí v zmysle § 22 ods. 1 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. náhrada paušálnych výdavkov v celkovej výške 72,- Eur. Z ustanovenia § 197 Exekučného poriadku totiž bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že súdnemu exekútorovi patrí minimálne náhrada paušálnych výdavkov, ktorá je určená vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vo výške 60,- Eur, ktorá sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty v prípade, ak je súdny exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty za každú exekučnú vec, ktorá mu je pridelená.

34. Súd priznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu paušálnych výdavkov vo výške 72,- Eur s DPH a na ich úhradu zaviazal oprávnených, pretože oprávnení nesú so svojou pohľadávkou aj procesné riziko, ktoré spočíva v nesení nákladov na súdnu ochranu. Na zdôraznenie správnosti výroku o zaviazaní oprávnených nahradiť súdnemu exekútorovi náhradu výdavkov exekúcie súd uvádza, že nespochybňuje oprávnenie oprávnených podať návrh na vykonanie exekúcie, pokiaľ disponujú vykonateľným exekučným titulom, zároveň však spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávnených aj procesné riziko, že budú v konaní neúspešní a zaviazaní znášať trovy súdneho exekútora. Všeobecne možno uviesť, že oprávneným je možné dôvod zastavenia pričítať vždy, nakoľko pokiaľ by návrh na vykonanie exekúcie podaný nebol, žiadne náklady by súdnemu exekútorovi s vedením exekúcie nevznikli. Aj keď ide v danom prípade o výkon práva.

35. Na základe vyššie uvedeného tak súd o trovách súdneho exekútora rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.